

Arrest

nr. 36 331 van 21 december 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Chinese nationaliteit te zijn, op 10 juli 2009 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 2 juli 2009 tot teruggedrijving (bijlagen 11).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nummer 32 120 van 28 september 2009 waarbij de vordering tot schorsing werd verworpen.

Gezien het verzoek tot voortzetting van de procedure ingediend op 9 oktober 2009 op basis van artikel 41 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat V. LINCAUTAN, die loco advocaat P. LEERS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat S. DE VRIEZE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeksters kwamen op 2 juli 2009 aan op de nationale luchthaven te Zaventem met vlucht HU 491 vanuit Peking.

1.2. Op 2 juli 2009 nam de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid ten aanzien van beide verzoeksters een beslissing tot terugdrijving (bijlage 11). Deze beslissingen zijn als volgt gemotiveerd:

“(…) Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°)

Het (de) volgende document(en) kon(den) niet worden overgelegd: Betrokkene verklaart samen met een vriendin op bezoek te komen bij de genaamde (W.) in Nederland. Betrokkene zou een kennis zijn van betrokkene maar kan of wenst deze relatie niet toe te lichten. Kunnen niet verduidelijken hoe ze mekaar leren kennen hebben, hoe lang zij reeds een relatie onderhouden, is niet in het bezit van correspondentie waaruit blijkt dat zij contact onderhouden of verwacht werden. Geen enkel document is voorhanden waaruit blijkt dat zij een verblijf beogen in Nederland. Is totaal niet in de mogelijkheid om toe te lichten hoe zij haar zal invullen, kent geen toeristische bezienswaardigheden, geen toeristische info... (…)”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.3. Op 9 juli 2009 werden beide verzoeksters teruggedreven naar China.

2. Over de ontvankelijkheid

Verweerder werpt, bij wijze van exceptie, op dat verzoeksters geen belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissingen. Hij licht toe dat verzoeksters op 9 juli 2009 werden teruggedreven en dat de bestreden beslissingen bijgevolg volledige uitvoering hebben gekregen en zijn verdwenen uit het rechtsverkeer (RvS 16 maart 1994 nr. 46.528; RvS 14 november 1997, nr. 69.601).

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413). Het aangevoerde belang dient derhalve persoonlijk, zeker, wettig en actueel te zijn en rechtstreeks voort te vloeien uit de bestreden beslissingen. Omdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het bovendien niet dat de verzoeksters gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoeksters bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

De Raad kan slechts vaststellen dat de bestreden beslissingen volledige uitvoering hebben gekregen en derhalve uit het rechtsverkeer zijn verdwenen. Aangezien de bestreden beslissingen slechts eenmaal uitvoerbaar waren hebben verzoeksters in beginsel geen belang meer bij de vernietiging van de bestreden beslissingen (RvS 1 oktober 1986, nr. 26.951).

Verzoeksters houden voor dat zij toch nog een belang hebben bij een formele vernietiging van de bestreden beslissingen omdat zij vrezen dat het feit dat zij werden teruggedreven ertoe kan leiden dat hen niet meer zal toegelaten worden het Chinees grondgebied te verlaten en dat zij geen visum meer verkrijgen. De Raad kan evenwel slechts opmerken dat verzoeksters in gebreke blijven om aan te tonen dat hen verbod werd opgelegd het Chinees grondgebied te verlaten of dat hen een nieuw visum werd geweigerd op basis van het feit dat hen een beslissing tot terugdrijving werd betekend. Het komt nochtans aan verzoeksters toe om het aangevoerde belang aan te tonen. De uiteenzetting van verzoeksters laat voorts niet toe het rechtstreeks en zeker karakter van hun belang vast te stellen.

In zoverre verzoeksters tevens aangeven dat zij een actueel moreel belang behouden om de voortdurende schending van hun rechten te bestrijden, moet worden opgemerkt dat de bestreden beslissingen, ingevolge hun volledige uitvoering, geen rechtskracht meer hebben zodat verzoeksters

niet kunnen gevolgd worden in hun stelling dat er sprake zou zijn van een “*voortdurende schending*” van hun rechten die rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing.

Verzoeksters hebben de mogelijkheid gehad om de bestreden beslissingen te onderwerpen aan een rechterlijke controle. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen sprak zich bij arrest nr. 29 617 van 3 juli 2009 uit over hun verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissingen. Verzoeksters houden dan ook ten onrechte voor dat zij niet beschikten over een effectief rechtsmiddel en daarom een belang hebben bij het beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissingen louter “*om hun geschonden vertrouwen te herstellen*”.

In zoverre verzoeksters stellen dat hun prestige heeft geleden onder de bestreden beslissingen nu zij als “*criminelen uit het buitenland zijn teruggekomen*” moet worden geduid dat het aangevoerde prestigeverlies voornamelijk het gevolg is van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen en niet van de bestreden beslissingen op zich, zodat de vernietiging van de bestreden beslissingen het prestigeverlies niet meer kan goedmaken.

De stelling dat normen en rechtsbeginselen werden geschonden laat evenmin toe vast te stellen dat verzoeksters een belang hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissingen.

Door te wijzen op het financieel nadeel ten gevolge van de aankoop van vliegtuigtickets die niet dienstig konden worden aangewend, beroepen verzoeksters zich ook nog op een financieel belang. Dit is een belang dat zij kunnen doen gelden in het kader van een vordering tot schadevergoeding. Een dergelijke vordering behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de hoven en rechtbanken. Indien verzoeksters zouden bedoelen dat hun belang erin bestaat om de bestreden beslissingen bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onwettig te horen verklaren, om op grond van deze met gezag van gewijsde beklede uitspraak een vordering tot schadevergoeding voor de gewone rechter kracht bij te zetten, dan nog moet opgemerkt worden dat het in een dergelijk geval gaat om een voordeel dat niet verbonden is met het doen verdwijnen van de bestreden beslissingen uit het rechtsverkeer, maar enkel met het gegrond horen verklaren van één of meer middelen. Een dergelijk belang is een onrechtstreeks belang, dat niet volstaat voor de ontvankelijkheid van het voorliggende beroep (RvS 31 juli 2008, nr. 185.574; RvS 30 oktober 2008, nr. 187.453; RvS 8 januari 2009, nr. 189.347).

De door verweerder opgeworpen exceptie is gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig december tweeduizend en negen door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK